

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA GĂEȘTI - JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

SENTINȚA CIVILĂ nr.2011

Şedința publică din data de 07.11.2017

Instanța constituță din:

PREȘEDINTE Ciobăniță Cristiana

Grefier Moșteanu Elena

Pe rol judecarea cauzei civile având ca obiect *cerere de valoare redusă*, formulată de reclamanta Consiliul de Mediare, cu sediul în București, strada Nicolae Titulescu, nr.88B, în contradictoriu cu părâta

- Birou de mediator, cu sediul în

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 24.10.2017 când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data 31.10.2017 și ulterior la data de 07.11.2017 când a hotărât următoarele:

I N S T A N Ț A

Prin cererea înregistrată sub nr.4937/232/2017 reclamanta Consiliul de Mediare a chemat în judecată pe părâta – birou de mediator, solicitând să fie obligată la plata sumei de 1.000 lei, conform facturii seria CM nr.2668/5.10.2016, în quantum de 1.900 lei, din care s-a achitat suma de 900 lei prin ordin de plată în data de 14.11.2016, conform fișei de client anexată.

În motivarea cererii se arată că la data de 5.10.2016 a fost emisă de Consiliul de mediare factura CM nr.2668, în quantum de 1.900 lei, factură ce reprezintă: taxa anuală profesională pentru anul 2016, în quantum de 300 lei; taxa anuală profesională pentru anul 2015, în quantum de 300 lei; taxa anulată profesională pentru anul 2014, în quantum de 300 lei; taxa anuală profesională pentru anul 2013, în quantum de 300 lei; taxa anuală profesională pentru anul 2012, în quantum de 300 lei; taxa anulată administrare tablou, în quantum de 400 lei.

La data de 14.11.2016 părâta a achitat prin ordin de plată suma de 900 lei, efectuând o plată parțială a facturii CM nr.2668/5.10.2016. În prezent, părâta figurează în evidențele contabile ale Consiliului de mediare cu un debit restant de 1.000 lei.

Prin hotărârea Consiliului de mediare nr.196 din 25.02.2012, la art.5 s-a stabilit taxa anuală profesională datorată de mediatori în quantum de 300 lei, care se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în tabloul mediatorilor conform Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, iar mediatorii suspendați datorează o taxă anuală profesională de 100 lei.

Se precizează că părâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediare încă de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de înființare a biroului de mediator. În plus, obligația asumată de părâtă de achitare a taxelor hotărâte de Consiliul de mediare inclusiv din actul adițional la actul de înființare din data de 18.11.2016, aprobat prin Decizia nr.554/5.12.2016 emisă de Consiliul de mediare, care atestă schimbarea sediului profesional al Biroului de mediator.

Se mai arată că suma de 1.000 lei reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă: existența ei rezultă din Hotărârile emise de Consiliul de mediare și factura CM nr.2668/05.10.2016, iar taxele stabilite prin Hotărârile emise de Consiliul de mediare sunt datorate de toți mediatorii autorizați.

Precizează că s-a încercat soluționarea pe cale amiabilă a conflictului la data de 18.05.2017 și la data de 23.05.2017 când părâtul a fost notificat prin e-mail, în vederea achitării debitului restant, sau formulării unei cereri de eşalonare a acestuia, însă acesta nu a dat curs solicitării transmise.

În drept art.1026 – 1031 Cod proc. civilă, Leg.192/2006, privind medierea și organizarea profesiei de mediator, regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediare, Hotărârile emise de Consiliul de mediare.

Probe: înscrișuri.

S-au depus la dosar înscrișuri (f. 9 – 42).

întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca netemeinică și nelegală, invocând excepția prescripției dreptului material la acțiune al reclamantei și excepția tardivității introducerii cererii raportat la normele legale.

În motivare arată că prin factura fiscală nr.2668/05.10.2016 reclamanta i-a adus la cunoștință că înregistrează un debit în sumă de 1.900 lei reprezentând taxă anuală profesională neachitată pe anii 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 și 2016.

Prin notificarea din 20.10.2016 a arătat reclamantei că înțelege să achite taxa profesională anuală pe anii 2014, 2015, 2016, în sumă de 900 lei, iar în ceea ce privește taxa profesională pe anii 2011, 2012, 2013, în baza art.2500, 2501, 2517, 2524 Cod civil a invocat prescripția extincțivă a acestor datorii. La data de 11.11.2016 a achitat prin ordin de plată suma de 900 lei, reprezentând taxa anuală profesională pentru anii 2014, 2015, 2016, aşa cum rezultă și din mențiunile cuprinse în OP.

În privința prescripției a menționat că actul adițional semnat la data de 18.11.2016 a avut drept scop schimbarea sediului profesional și nu a însemnat renunțarea la invocarea prescripției.

Ca probe a indicat înscrisurile și a atașat notificarea transmisă electronic și ordinul de plată.

La data de 19.09.2017 reclamantul a depus la dosar răspuns la întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca nefondată a excepției dreptului material la acțiune și a excepției tardivității invocate de pârâtă, pentru următoarele considerente:

Pârâtei i-a fost comunicată factura facturii seria CM nr.2668/5.10.2016, în cuantum de 1.900 lei, din care s-a achitat suma de 900 lei, scadentă în data de 4.11.2016, reprezentând: taxa anuală profesională pentru anul 2016, în cuantum de 300 lei; taxa anuală profesională pentru anul 2015, în cuantum de 300 lei ; taxa anulată profesională pentru anul 2014, în cuantum de 300 lei; taxa anuală profesională pentru anul 2013, în cuantum de 300 lei; taxa anuală profesională pentru anul 2012, în cuantum de 300 lei; taxa anulată administrare tablou, în cuantum de 400 lei.

Pârâta a achitat la data de 14.11.2016 suma de 900 lei, recunoscând astfel că îi revine obligația de plată a sumei datorate în calitate de mediator, astfel că nu poate fi vorba nici de prescripția dreptului material la acțiune și nici de tardivitatea cererii.

Pe fond a invocat dispozițiile art.1516, art.1350 Cod civil și art.1548 Cod civil privind dreptul de a obține îndeplinirea integrală a obligației asumată de pârâtă prin contract și faptul că se prezumă culpa debitorului din simpla neexecutare a obligației, precum și disp. art.17, art.21 lit. e din Legea nr.192/2016, art.2 și art.5 din Hotărârea Consiliului de mediere. De asemenea, a invocat dispozițiile art.1270 Cod civil ce reglementează forța obligatorie a contractului și art.1170 Cod civil privind obligația de executare cu bună credință a convențiilor.

Consideră că raportul juridic obligațional dintre reclamant și pârât are ca fundament cererea de autorizare nr.1798/29.06.2010 și actul de înființare a biroului de mediator la data de 29.06.2010, prin care pârâta și-a asumat obligația unilaterală de a plăti către Consiliul de mediere taxele hotărâte de Consiliul de mediere, taxele fiind datorate ca urmare a exercitării activității de mediator de către pârâtă. Consideră creația certă și exigibilă, termenul de plată fiind depășit la data sesizării instanței.

A invocat jurisprudență în sensul admiterii cererii.

În drept a invocat art.201 alin.2 Cod proc. civilă.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisurile depuse de părți.

Analizând cu prioritate, în temeiul art.248 Cod proc. civilă, excepțiile invocate de pârâtă în întâmpinare, instanța reține următoarele:

Cu privire la excepția tardivității cererii, pârâta nu a invocat motivele în susținerea acesteia separat de excepția prescripției dreptului material la acțiune, rezultând că a invocat tardivitatea ca efect al împlinirii termenului de prescripție.

Tardivitatea este însă o sancțiune procedurală ce intervine pentru nerespectarea unui termen de decădere, potrivit art.185 Cod proc. civilă, iar în cauză nu este prevăzut un termen special în care să poată fi pretinsă taxa datorată reclamantei de către birourile de mediatori, astfel că dreptul la acțiune este supus doar termenului general de prescripție, care are o sancțiune specifică, respectiv prescripția dreptului material la acțiune.

În consecință, excepția tardivității cererii va fi respinsă ca neîntemeiată.

Cât privește excepția prescripției, instanța constată că este întemeiată, față de aspectul că prin documentul ce atestă plata parțială efectuată de către pârâtă s-a specificat că reprezintă taxa anuală profesională pentru anii 2014, 2015 și 2016, respectiv perioada pentru care nu a intervenit prescripția

extinctivă, spre deosebire de perioada 2011-2013, ce se situează anterior ultimilor trei ani și pentru care s-a împlinit în anul 2014 termenul de prescripție de 3 ani reglementat de art. 2.517 Cod civil.

Astfel, ordinul de plată pentru suma de 900 lei aferentă taxelor anuale pentru perioada 2014-2016 a fost emis la data de 11.11.2016, cu mult după împlinirea termenului de prescripție extinctivă și cum cuprinde mențiunea expresă a faptului că reprezintă doar plata taxelor aferente anilor 2014, 2015, 2016 nu se poate considera un act întreruptiv de prescripție conform art.2537 Cod civil.

În consecință, instanța va admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de părătă și va respinge cererea reclamantei cu privire la taxa anuală de administrare 2011 și taxa anuală profesională pentru anii 2012-2013, ca fiind prescris dreptul la acțiune și rămasă fără obiect cererea cu privire la taxa anuală profesională pentru anii 2014-2016.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:**

Respinge excepția tardivității cererii, invocată de părătă.

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de părătă.

Respinge cererea formulată de reclamantul **Consiliul de Mediile**, cu sediul în București, strada Nicolae Titulescu, nr.88B, în contradictoriu cu părăta

- Birou de

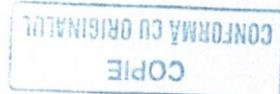
mediator, cu sediul - Birou de
administrare 2011 și taxa anuală profesională pentru anii 2012-2013, ca fiind prescris dreptul la acțiune și rămasă fără obiect cererea cu privire la taxa anuală profesională pentru anii 2014-2016.

Cu drept de apel în 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la judecătorie.

Pronunțată în ședință publică la data de 07.11.2017.

Președinte,
Ciobăniță Cristiana

Grefier,
Moșteanu Elena

Red. C.C.
Tehnored.CC./B.M.
Ex.4/ 7.12.2017
O.D.C.P.8528